

PUTEREA SOLIDARITĂȚII

BULETIN INFORMATIV • anul V • 2019 • nr. 46

Orice femeie

de Pamela Redmond Satran

Orice femeie ar trebui să aibă
Destui bani ca să se poată muta...
Să își închirieze un loc al ei, chiar dacă
Nu vrea să facă asta niciodată
Sau nu are nevoie...
Ceva perfect cu care să se îmbrace dacă un
angajator sau
Iubitul visurilor ei i-ar spune că trebuie să se
întâlnească într-o oră...

Orice femeie ar trebui să aibă
O tinerețe pe care va fi mulțumită să o lase în
urmă...
Un trecut savuros, pe care să îl povestească
La bătrânețe...

Orice femeie ar trebui să aibă
Un set de șurubelnițe, o mașină de găurit și un
sutien negru, din dantelă...
Un prieten care o face mereu să râdă
Și unul care o lasă să plângă...

Orice femeie ar trebui să aibă
O piesă buna de mobilier pe care nu a avut-o
nimeni din familia ei...
Opt farfurii care să fie la fel,
Pahare de vin și o rețetă care îi va face
pe oaspeții ei să se simtă mândri...
Sentimentul de control asupra destinului său...

Orice femeie ar trebui să știe
Cum să se îndrăgostească fără să se piardă pe
ea însăși,
Cum să renunțe la un job,
Să se despartă de un iubit
Și să își confrunte un prieten
Fără să ruineze prietenia.
Când să încerce mai mult...
Și când e timpul să plece...

Orice femeie ar trebui să știe
Că nu își poate schimba lungimea coapselor,
Lărgimea șoldurilor,
Sau natura părinților săi.

continuare în pag. 4 ▶

EDITORIAL

A sosit primăvara și o dată cu ea bucuria de a desco-
peri, mirându-ne în fiecare an, frumusețea reînvierii.

Venirea primăverii nu poate fi asociată decât cu
femeia. Ei îi datorăm, în egală măsură, viața și bu-
curia de a trăi.

Ei și numai ei ar trebui să-i ridicăm statui, să-i de-
dicăm ode, să-i mulțumim pentru curajul de a naște
copii, pentru strădania de ai crește, pentru puterea de
a ierta că, adeseori, o neglijăm și mult prea des o lă-
săm să se descurce singură cu toate greutățile vieții.

Nu am înțeles niciodată de unde își trag femeile
forța de a merge mereu înainte cu curaj, fără a obosi,
fără a-și pune întrebări inutile, determinate, harnice
și mereu conștiincioase.

Nu știu din ce fel de aluat au fost plămădite feme-
ile care par firave, neajutorate, sensibile, frumoase,
uneori excesiv de emoționale dar, cu toate acestea,
întotdeauna învingătoare în fața oricărei greutăți.

Din păcate trăim încă într-o lume misogină, o lume
care în mod ipocrit declamă egalitatea între femei și
bărbați.

Ca bărbat recunosc că nu am fi supraviețuit ca
națiune, ca civilizație dacă nu exista tăria femeii.

A sosit primăvara și o bucurie inexplicabilă mi-a
cuprins întreaga ființă și simt nevoia să împart bu-
curia aceasta cu toate femeile pe care le cunosc ce-
rând-le iertare că nu pot să exprim, așa cum aș vrea,
recunoștința mea pentru că ele există.

P.S. „Femeia este al cincilea anotimp, în care na-
tura se odihnește, amintindu-și toate florile primăve-
rii, toate privighetorile verii, toți strugurii toamnei și
toate ninsorile iernii.” (Grigore Vieru) ■

Ioan-Leon Naroși,

Consilier pe probleme de educație și formare

Adresă Benelux

DRAGI colegi ai sindicatelor din Benelux,

Vă transmitem, în numele Confederației Sindicatelor Democratice din România, salutul nostru cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la înființarea uniunii economice Benelux precursora a Uniunii Europene.

Totodată vă felicităm pentru declarația comună pe care ați semnat-o cu această ocazie.

O susținem și suntem de acord că avem multe de făcut împreună pentru a asigura lucrătorilor o piață a muncii sigură, relații de muncă echitabile și protecție socială în întreaga Uniune Europeană.

Rolul sindicatelor devine mai important, în acest context, și devine imperios necesar să milităm, cu toții, pentru ca dialogul social să devină principalul instrument, la toate nivelele, de informare, consultare și negociere între angajatori și angajați.

Confederația Sindicatelor Democratice din România aniversează anul acesta 25 de ani de activitate sindicală.

Suntem o confederație sindicală reprezentativă în România și vă transmitem că vom fi alături de voi în apărarea drepturilor sociale, economice și profesionale pentru lucrătorii Uniunii Europene.

Vă doresc și îmi doresc să fim uniți și puternici! ■

Oprțiți violența în școlile din România

CONFEDERAȚIA Sindicatelor Democratice din România își manifestă îngrijorarea față de creșterea și amplificarea evenimentelor violente petrecute în școlile din România.

Cadrele didactice, lucrătorii din învățământ au devenit, din ce în ce mai des, victime ale agresiunii elevilor, părinților sau a foștilor elevi.

Agresiunile au devenit din ce în ce mai violente și afectează în fiecare an zeci de cadre didactice.

În lipsa unei finanțări corespunzătoare școala devine tot mai nesigură și neperformantă.

În mod nedrept și neadevărat cadrele didactice sunt acuzate că nu asigură buna pregătire și educarea a elevilor.

Elevii sunt tot mai violenți, fiind adeseori încurajați să fie așa.

Părinții, la rândul lor, aruncă în spatele cadrelor didactice toate frustrările și neîmplinirile lor în creșterea și educarea propriilor copii.

Cadrele didactice sunt jignite, batjocorite, lovite și chiar atacate în modul cel mai brutal.

De curând o profesoară de la Colegiul „Spiru Haret” din Ploiești a fost înjunghiată de un fost elev față de care profesoara și-a făcut doar datoria.

Starea doamnei profesoare este foarte gravă, fiind internată de mai multe zile la terapie intensivă.

Suntem alături de doamna profesoară și-i dorim însănătoșire grabnică.

Confederația Sindicatelor Democratice din România condamnă această faptă, de o gravitate deosebită, considerând că modul în care a fost finanțat învățământul în ultimii treizeci de ani este principala

cauză care a generat nesiguranță în școli și neîncredere în cadrele didactice și activitatea lor.

Solicităm Guvernului României să privească cu atenție și determinare la problemele învățământului și să le rezolve de urgență.

Considerăm că cea mai gravă problemă este cea a subfinanțării învățământului.

Solicităm parlamentarilor să voteze în regim de urgență legea privind protecția personalului din învățământ, inițiativă propusă de Federația Sindicatelor Libere din Învățământ.

Considerăm că școala trebuie privită ca singura garanție pentru un viitor sigur și prosper pentru țara noastră.

Degeaba vom importa tehnologii performante dacă nu vom avea resursa umană capabilă să le folosească.

Copiii României trebuie să fie ocrotiți, educați și ajutați de fiecare dintre noi.

Școala trebuie ajutată să-i crească, să-i învețe și să-i educe.

Cadrele didactice trebuie respectate și prețuite.

Oameni politici - opriți violența în școli!

Salvați școala și veți salva viitorul României!

Confederația Sindicatelor Democratice din România a fost și va fi alături de personalul din învățământ și va milita pentru un învățământ sigur, performant, finanțat conform importanței și rolului pe care îl are în dezvoltarea societății românești ■

Într-un top 60 al femeilor care au schimbat lumea, 6 sunt românce (adică 10%)

NE mândrim deseori cu faptul că româncele sunt printre cele mai frumoase femei din lume. E un adevăr care nu poate fi contestat și e într-adevăr un motiv de mândrie națională. Totuși, poate uităm uneori că nu doar frumusețea caracterizează o femeie. Și sunt femeile care au reușit să se impună și chiar să schimbe lumea, mai mult decât mulți dintre bărbați.

Smaranda Brăescu

Pe locul 2 în acest top o găsim pe Smaranda Brăescu, prima femeie parașutistă cu brevet din România, campioană europeană la parașutism (1931) și campioană mondială (în 1932, cu recordul de 7200 m la Sacramento, SUA).

Între anii 1924-1928 a absolvit cursurile Academiei de Belle Arte din București, secția de Artă Decorativă și Ceramică, iar la 5 iulie 1928 a executat primul salt cu parașuta, de la înălțimea de 600 de metri.

La 2 octombrie 1931 câștigă titlul european la parașutism, în urma unui salt de la înălțimea de 6000 de metri, depășind și recordul american de 5384 metri. În urma acestui succes a fost decorată cu Ordinul Virtutea Aeronautică – clasa Crucea de Aur.

Proprietară a două avioane, un biplan de tip Peveuz și un bimotor de tip Milles Hawk, cu cel de-al doilea, în 1932 a stabilit primul record de traversare

a Mării Mediterane în 6 ore și 10 minute, străbătând distanța de 1100 km, între Roma și Tripoli. În același an 1932, la 19 mai, devine campioană mondială la parașutism, în urma unui salt realizat cu o parașută de construcție românească, de la înălțimea de 7400 de metri, cu durata de 25 de minute, acest record fiind depășit cu doar câțiva metri, abia peste 20 de ani. Recordul său a fost omologat de aeroclubul din Washington. Recordul precedent, deținut de un american, fusese de 7233 de metri.

A fost una din puținii instructori de parașutiști militari. A activat ca instructoare la Batalionul 1 de parașutiști de la Băneasa.

În timpul războiului a fost activă ca pilot în celebra „Escadrilă Albă” de avioane sanitare, pe frontul de Răsărit. Semnatară, alături de alte 11 personalități, a unui memoriu prin care se condamna falsificarea alegerilor din noiembrie 1946, document înaintat Comisiei Aliate de Control, de fapt delegatului american, care l-a predat celui sovietic, a fost condamnată de comuniști la închisoare în contumacie. Ascunsă de oameni de suflet, nu a mai fost găsită niciodată. O versiune acceptată în general este că a decedat pe data de 2 februarie 1948, la Cluj.

Ana Aslan

În topul american, pe locul 7 o întâlnim pe Ana Aslan, medic român specialist în gerontologie, academician din 1974, director al Institutului Național de Geriatrie și Gerontologie (1958 – 1988).

A evidențiat importanța procainei în ameliorarea tulburărilor distrofice legate de vârstă, aplicând-o pe scară largă în clinica de geriatrie, sub numele de Gerovital. Numeroase personalități internaționale au urmat tratament cu Gerovital: Tito, Charles de Gaulle, Hrusciov, J.F. Kennedy, Indira Gandhi, Imelda Marcos, Marlene Dietrich, Konrad Adenauer, Charlie Chaplin, Kirk Douglas, Salvador Dali. Ana Aslan a inventat (în colaborare cu farmacistul Elena Polovrăgeanu) produsul geriatric Aslavital, brevetat și introdus în producție industrială în 1980.

Printre numeroase premii și titluri acordate de universități și institute de cercetare, în 1952 este recompensată cu Premiul internațional și medalia „Leon Bernard”, prestigioasă distincție acordată de Organizația Mondială a Sănătății, pentru contribuția adusă la dezvoltarea gerontologiei și geriatriei.

Eliza Leonida Zamfirescu

Pe locul 11 în top o întâlnim pe Eliza Leonida Zamfirescu, o ingineră și inventoare din România, șefă a laboratoarelor Institutului Geologic al României. A fost membră a Asociației Generale a Inginerilor din România și membră a Asociației Internaționale a Femeilor Universitare, unanim recunoscută drept prima

femeie inginer din lume.

După terminarea liceului, s-a înscris la Școala de Poduri și Șosele din București (Politehnica de astăzi), dar a fost respinsă din cauza prejudecăților vremii, care refuzau dreptul femeilor de a urma o astfel de facultate. Aceste prejudecăți nu au oprit-o însă din opțiunea de a urma o facultate de inginerie. Astfel, în anul 1909, pleacă la Berlin și se înscrie la Academia Regală Tehnică din Berlin, devenind prima femeie studentă a acestei universități.

Dar și acolo a fost acceptată cu greu, din cauza acelorași prejudecăți. Rectorul s-a simțit obligat să-i atragă ferm atenția că „nu cumva să dea prilej de nemulțumire, ea fiind un caz aparte”. La cererea ei de înscriere, decanul Hoffman s-a lăsat convins cu greu, invocând ca argument chemarea esențială a femeii, cei trei K – Kirche, Kinder, Kuche (biserica, copiii, bucătăria). Același decan, dar și alți profesori, în timpul studiilor și în laboratoare, o ocoleau, ignorându-i prezența. Cu răbdare, cu dârzenie și cu silință, a transformat prejudecățile, ostilitatea și privirile batjocoritoare în admirația generală și chiar a decanului Hoffman, care, înmânându-i diploma, a declarat, printre altele: „Die Fleissigste der Fleissigsten” (cea mai silitoare dintre silitori).

Deși i s-a oferit un post de inginer la firma BASF din Germania, Elisa s-a întors în țară, așa cum făceau cei mai mulți dintre tinerii români care studiau în străinătate. A reușit, cu greu, să obțină un post de inginer la laboratorul Institutului Geologic din București.

Contribuția sa la cercetarea bogățiilor minerale ale României îi asigură un loc de cinste în galeria marilor figuri ale științei naționale, europene și mondiale.

În calitate de președinte al Comitetului de luptă pentru pace din Institutul Geologic, a luat atitudine față de înarmarea atomică, adresând un protest competent și justificat comisiei de dezarmare de la Lancaster House din Londra, insistând asupra pericolului armei atomice. Aceasta intervenție a fost comunicată oficial la ONU.

Nadia Comăneci

Pe locul 31 în top se află Nadia Comăneci, prima gimnastă din lume care a reușit să obțină nota 10. Este câștigătoare a cinci medalii olimpice de aur. Este considerată a fi una dintre cele mai bune sportive ale

secolului XX și una dintre cele mai bune gimnaste ale lumii, din toate timpurile, „Zeița de la Montreal”, prima gimnastă a epocii moderne care a luat 10 absolut. Este primul sportiv român inclus în memorialul International Gymnastics Hall of Fame.

La vârsta de 13 ani, primul succes major al lui Comăneci a fost câștigarea a trei medalii de aur și una de argint la Campionatele Europene din 1975, de la Skien, Norvegia. În același an, agenția de știri Associated Press a numit-o „Atleta Anului”.

La 14 ani, Comăneci a devenit o stea a Jocurilor Olimpice de Vară din 1976 de la Montreal, Québec. Nu numai că a devenit prima gimnastă care a obținut scorul perfect de zece la olimpiadă (de șapte ori), dar a și câștigat trei medalii de aur (la individual compus, bârnă și paralele), o medalie de argint (echipă compus) și bronz (sol). Acasă, succesul său i-a adus distincția de „Erou al Muncii Socialiste”, fiind cea mai tânără româncă distinsă cu acest titlu.

Sofia Ionescu-Ogrezeanu

O altă româncă inclusă în top, pe poziția 38, este Sofia Ionescu-Ogrezeanu. Supranumită „doamna neurochirurgiei românești”, Sofia Ionescu-Ogrezeanu a devenit prima femeie neurochirurg din lume după o operație făcută în al doilea

război mondial, recunoscută ca premieră mondială de Congresul Mondial al Femeilor Neurochirurg din 2005. La 17 septembrie 2005 la Congresul Mondial de Neurochirurgie din Maroc (Marakesh) a fost atestat faptul că doamna doctor Sofia Ionescu este prima femeie neurochirurg din lume.

În anul V de facultate, în 1944, a făcut prima sa operație pe creier unui copil care fusese victima unui bombardament, intervenția sa fiind recunoscută ca premieră mondială de Congresul Mondial al Femeilor Neurochirurg din 2005. Reușita a îndemnat-o să facă o carieră în neurochirurgie.

▶ continuare din pag. 1

Că poate nu a avut o copilărie perfectă...
Dar acum, s-a sfârșit...

Orice femeie ar trebui să știe
Ceea ce ar face sau nu ar mai face pentru iubire...
Cum să trăiască în singurătate,
Chiar dacă nu-i place asta...

Orice femeie ar trebui să știe
În cine poate să aibă încredere,
Și în cine să nu aibă
Dar și de ce ar trebui să își asume
responsabilitatea...

Orice femeie ar trebui să știe
Spre ce se îndreaptă...
Poate fi masă de la bucătăria unui prieten
Sau o cabană frumoasă din pădure...
Și când sufletul ei are nevoie de alinare...

Orice femeie ar trebui să știe
Ceea ce poate și ceea ce nu poate să
îndeplinească într-o zi...
O lună...
Un an...

A făcut parte din prima echipă neurochirurgicală, considerată echipa de aur, alături de Prof. Dr. Dimitrie Bagdasar, întemeietorul neurochirurgiei românești și doctorii Constantin Arseni și Ionel Ionescu (care i-a devenit ulterior soț).

În 1945 și-a luat licența și un an mai târziu, și-a susținut doctoratul în medicină și chirurgie. Primul stagiul de practică din studenție l-a făcut la secția de oftalmologie, al doilea stagiul fiind realizat în calitate de medic de circă rurală în comuna Baia, de lângă Fălticeni.

A făcut echipă cu Constantin Arseni și Ion Ionescu, soțul ei, la Spitalul Nr. 9 din Capitală, unde a activat până în 1990.

A avut pacienți celebri, soțul Mariei-Tănase, soția lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, una dintre soțiile șecului lui Zaed-Bin sultan al Nohaian din Abu-Dhabi, artiști, prinți, poeți.

Sarmiza Bilcescu

Pe poziția imediat următoare, 39, o întâlnim pe Sarmiza Bilcescu, prima româncă avocat, prima femeie din Europa care a obținut licența în drept la Universitatea din Paris și prima femeie din lume cu un doctorat în drept.

S-a născut la București la data de 27 aprilie 1867, în familia lui Dumitru Bilcescu (din Bilcești-Mușcel), fost șef al Controlului Finanțelor în vremea domnitorului Barbu Știrbey. A obținut licența în științe juridice în 1887. În 1890, în vremea când 71% dintre studentele din universitățile franceze proveneau din alte țări, Sarmiza Bilcescu a fost prima femeie din Europa care a obținut un doctorat în drept. Teza sa s-a intitulat De la condition légale de la mère („Condiția juridică a mamei”).

În 1891, ca urmare a unei campanii derulate în favoarea sa de renumitul jurist român Constantin Dissescu, Sarmiza Bilcescu a fost admisă în Baroul Ilfov (care, la acea vreme, includea și Bucureștiul), și era prezidat de renumitul avocat și om politic Take Ionescu.

S-a numărat printre fondatoarele Societății Domnișoarelor Române care își propunea să lupte pentru creșterea gradului de educație în rândul femeilor ■

Sursa: banatulazi.ro

Vă rugăm să popularizați conținutul Buletinului informativ în rândul membrilor dumneavoastră de sindicat. Pentru informații și comentarii, vă rugăm să ne contactați: CSDR – Departamentul Comunicare, Piața Valter Mărcineanu Nr. 1-3, Intrarea 2, Sector 1, București 010155, Tel/Fax: 021.313.2010, E-mail: buletin@csdr.ro.